Став Дніпро. Зомліли в сумі
Сніжно-білі явори.
Я один стою в задумі
Край гори.
Сила велетня закута.
Груди вкрив холодний лід.
Дід Дніпро, Дніпро-Славута
Смертно зблід.
Чорні думоньки нависли.
Змовкли співи хорові
Серце міцно муки стисли
Дніпрові.
Стали чорні, мов похмурі;
Журно гнеться ряд дерев.
Годі, серце!.. Будуть бурі,
Шум і рев!..
1914